

цитѣ пакъ не съставляватъ отдѣлни чисто турски села, но живѣятъ размѣсено съ Българитѣ. Само двѣ села има въ цѣлата околия, населени изключително съ Турци; тѣ сж: Доймушларе и Химитлий. Селата: Юрвиллий, Малко село, Долно, Срѣдно и Горно Гюсово и Салтъково, които въ 1888 год. сж били чисто турски, сега населението въ тѣхъ е половина турско и половина българско; въ такова сжщото отношение са намиратъ Българитѣ и Турцитѣ и въ селата: Александрово, Ашиклий Скобелево, Армаганово и Нова-Махла. Въ Ново и Старо-Загорска околии Турцитѣ се намиратъ тоже измѣжду Българитѣ въ повечето отъ селата, като въ първата единствено село, въ което турското население наддѣлява българското, е Бая, а въ втората — Сунгурларе и Теке. Въ околия Чирпанска, гдѣто броя на Турцитѣ достига 1676 чел., тия послѣднитѣ живѣятъ главно въ двѣ населени мѣста: Гор. Евишерлий и гр. Чирпань.

Въ Хасковскій окръгъ, распредѣлението на двѣтѣ народности Българи и Турци, се различава доста отъ това въ другитѣ окръзи. Въ прѣдшнитѣ три окръга ний видѣхме, че Турцитѣ живѣятъ въ селата повечето размѣсено съ Българитѣ и нигдѣ не съставляватъ, така да се каже, групи отъ чисто турски села. Въ Хасковскій окръгъ, обаче, не е така. Тамъ Турцитѣ сж много по рѣско отдѣлени отъ Българитѣ и повечето отъ населенитѣ мѣста, които тѣ населяватъ, освѣнъ че сж чисто турски, но и сгруппирани въ едно; а именно: въ Харманлийска околия покрай рѣката Арда, а въ Хасковска и Хаджи-Елеска — по сѣвернитѣ склонове на источнитѣ Родопи. Линията проведена на истокъ отъ с. Урумъ-Кьой (Харманлийска околия), прѣзъ с. с. Казлуджа, Казъ-Махле, Синоплий, Мусасаджикъ, до с. Тополово (Хаджи-Елеска околия), е приблизително границата мѣжду двѣтѣ народности въ този окръгъ.

Въ околитѣ Карнабатска, Айтоска и Анхиолска, турското население е доста отдѣлено отъ българското, т. е. както въ Хасковскій окръгъ, и живѣе повечето въ чисто турски села, които сж нарѣдени по самитѣ поли на Балкана. Въ първата околия чисто турскитѣ села заематъ най-сѣверната и часть, надъ рѣката Дели-Камчи и всичкитѣ съставляватъ една община — Рупчанска (Камчи-Махле, Манолжъ, Мука-Дере, Рунча, Салихлеръ, Ташлъкъ и Ташъ-Арж). На югъ отъ рѣка, подъ самата нея, се намиратъ смѣсенитѣ села: Касъжчово, Подвѣсъ и Прилѣпъ, въ които Българитѣ и Турцитѣ сж почти на половина, а отъ тукъ, колкото се отива по на югъ, процента на турцитѣ все повече и повече намалява, като се увеличава този на Българитѣ. Въ Айтоската околия, освѣнъ селата, находящи се на югъ отъ линията, проведена отъ с. Кавакъ-Махле прѣзъ Малко-Ченче, гр. Айтосъ, до с. Терджумень, повечето отъ които сж български, всичкитѣ други на сѣверъ сж чисто турски. Чисто български села измѣжду турскитѣ има само три: Врѣсово; Кюпеклий и Сеферъ-Кьой, а смѣсено съ по значителна часть Българи — с. Чумаль. Анхиолската околия, както и Карнабатската, иматъ чисто турскитѣ си села въ най-сѣверната си часть, покрай границитѣ на Айтоска, Новоселска и Варненска околии. Въ останалитѣ населени мѣста населението отъ двѣтѣ народности е смѣсено, като чисто български села оставатъ само Раковсково, Кайрякъ-Кьой, Казалъкъ, Медово, Еркечъ и Паницово. Въ Бургаската околия Турцитѣ ги има най-много въ гр. Бургасъ и селата: Белверенъ (само Турци), Тикенджа (повечето турско), Скефъ (наполовинъ турско) и Ладжа-Кьой (една третъ).